

Når hovedet roder

Et sammendrag af DCUMs rapport om
psykisk sårbare elever på erhvervsuddannelser

dansk
center for
undervisningsmiljø
viden til praksis

Indledning

Hvert år starter flere og flere unge med forskellige psykiske udfordringer på en erhvervsuddannelse. Det er unge med forskellige diagnoser samt kognitive, personlige og sociale vanskeligheder – og så er det unge med en skolebaggrund præget af nederlag og mobning. Herudover er det unge, der kommer fra hjem, hvor der ofte er pro-

"... Jeg var hele tiden sur og ked af det og jeg vidste ikke hvorfor, så jeg følte ikke jeg skulle være her, for jeg gjorde jo ikke nogen glade"

————— Mathilde, 19 år

blemer. Disse psykisk sårbare unge kæmper med at honorere de faglige såvel som de personlige og sociale krav på uddannelserne. De mistrives i store perioder af deres liv og føler sig ensomme, kede af det, bange og forkerte. Overordnet set betyder det, at en stor del af de sårbare unge befinder sig i en uddannelsesmæssig udsat position, hvor de fremstår usikre, ukoncentrerede og umotiverede.

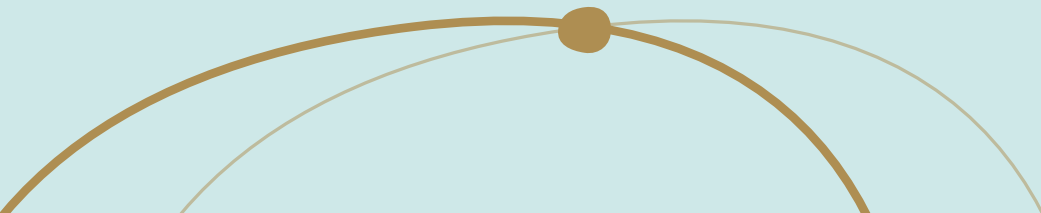

"Jeg gider ikke ende som min mor, der har kæmpe social angst. Det er rigtig slemt for hende. Min far har været storalkoholiker al den tid jeg har kendt ham. Jeg gider ikke finde mig i det mere"

————— Oliver, 18 år

I spændingsfeltet mellem et turbulent personligt liv og uddannelseslivets mange krav, står denne gruppe af elever alene tilbage med et ønske om, at nogen tager dem alvorligt og hjælper dem godt på vej i deres uddannelsesforløb – og i livet generelt. Et ønske, der trods etableringen af forskellige hjælpeforanstaltninger og individuelle støtteordninger, ikke altid går i opfyldelse.

Når de psykisk sårbare unge ender i udsatte positioner handler det ofte om at der ikke tidligt nok er blevet grebet ind med relevante, koordinerede og målrettede indsatser. Indsatser som:

- de unge selv er med til at tilrettelægge
- tager udgangspunkt i elevernes individuelle behov
- støtter eleverne både fagligt, personligt og socialt

Hos Dansk Center for Undervisningsmiljø (DCUM) har vi undersøgt, hvordan det opleves at være psykisk sårbar ung og i gang med en erhvervsuddannelse. Vi stiller i denne undersøgelse skarpt på undervisningsmiljøet gennem en række interviews med psykisk sårbare unge, og vi søger svar på, hvad der kendetegner et godt og trivselsfremmende støttemiljø. Dette gør vi først og fremmest for at give en ofte overhørt gruppe elever en stemme i debatten om uddannelsesstøtte, fastholdelse og gennemførsel, og dernæst for at videregive essentiel viden til erhvervsskolerne om, hvordan støttemiljøer kan tilrettelægges ud fra et elevperspektiv, så trivsel, udvikling og læring øges og frafald blandt psykisk sårbare unge på erhvervsuddannelserne minimeres.

Om undersøgelsen

DCUMs undersøgelse bygger på interviews med i alt 12 psykisk sårbare unge på forskellige danske erhvervsuddannelser af varierende størrelse.

Alle eleverne er på interviewtidspunktet i gang med deres andet grundforløb. Omdrejningspunktet i undersøgelsen er således de alleryngste elever, der kommer direkte fra grundskolen.

Alle interviews er blevet gennemført som semistrukturerede enkeltinterviews, med fokus på bredde i perspektiver og dybde i fortællinger.

Privatliv og
uddannelsesliv

Når psykisk sårbare unge har vanskeligt ved at klare sig gennem et uddannelsesforløb, handler det om mere og andet end behovet for lektiehjælp og faglig støtte. Det handler også om mere og andet end den enkelte elev og dennes personlige anlæg, diagnoser eller kognitive udfordringer. Psykisk sårbarhed opstår i spændingsfeltet mellem forskellige arenaer i den unges liv, der i kombination påvirker den unges trivsel, motivation og læring i et uddannelsesforløb.

Problemer i familien, i det personlige liv, i sociale sammenhænge og i uddannelseslivet påvirker elevernes psykiske tilstand og derfor også deres muligheder for at deltage aktivt i og få det nødvendige læringsudbytte af et uddannelsesforløb. I perioder, hvor eleverne oplever at skulle håndtere problemer på flere fronter ad gangen, forværres deres psykiske tilstand – og det får stor betydning for, om eleverne kan deltage aktivt og meningsfuldt i uddannelsen.

"Inde i kroppen har man lyst til at skrike.
Jeg føler, jeg er ved at eksplodere"

————— Johanne, 20 år

"Jamen, det der sker derhjemme
påvirker mig rigtig meget, fordi når jeg
sidder i klassen kan jeg ikke koncentrere mig.
Så kommer jeg meget til at tænke på det,
fordi det fylder så meget"

————— Emma, 17 år

Når eleverne har det værst, fanges de i tankemylder og selvdestruktive tanker, ligesom de føler sig rastløse, urolige, ukoncentrerede og afmægtige. Det gør det selvsagt vanskeligt for denne gruppe af elever at følge undervisningen på lige fod med deres klassekammerater.

I perioder med forstyrrelser i både det private og uddannelsesmæssige liv, står de psykisk sårbare elever således forvirrede, urolige og utrygge tilbage, uden begreb om, hvordan de skal løse de udfordringer, de står overfor. De føler sig forkerte og utilstrækkelige – og de har brug for hjælp og støtte, hvis de skal klare sig godt gennem deres uddannelsesforløb.

Behovet for støtte

Ifølge flere af de interviewede elever kan det være vanskeligt at finde frem til og overskue hvilke støttemuligheder der er til rådighed på den enkelte uddannelse. Eleverne oplever, at de selv skal finde hoved og hale i trivselskonsulenter, mentorer, SPS-medarbejdere, læsevejledere, uddannelsesvejledere osv. Ikke overraskende peger flere af eleverne på, at det ikke altid er nemt at vide, hvem man skal gå til. Samtidigt oplever eleverne, at de ved studiestart ikke får tilstrækkelig information om den tilgængelige støtte på uddannelsen, ligesom støttepersonerne på skolen ikke virker særligt synlige eller opsøgende. For flere af eleverne gælder det desuden,

"Altså de kunne godt virke mere engagerede. Så kan det være, at det ikke først er midt inde i forløbet at man får hjælp. Jeg fik ikke meget hjælp til at starte med"

————— Mathilde, 19 år

"Hun er bare en person der tager i mod en med åbne arme, hvis man bøvler med noget. På en eller anden måde kan hun mærke jeg har problemer. Hun har nogle specielle evner den kvinde"

————— Marcus, 19 år

at det først er sent i forløbet de tilbydes hjælp og støtte, og at de af flere omgange er blevet 'tabt' i systemet.

Eleverne oplever desuden skiftende støttepersoner og manglende overleveringer i overgangene mellem studieforløb som belastende og hårdt. For nogle af dem er det så opslidende, at de har overvejet at droppe ud af uddannelsen.

Når støttemiljøet derimod er gennemskueligt og støttepersonerne opsøgende og oplysende om elevernes muligheder for hjælp og støtte, så trives eleverne bedre og har nemmere ved at følge undervisningen. Det handler bl.a. om at sikre, at kløften mellem skolens krav og elevernes evner og ressourcer ikke bliver for stor.

Relationer, tillid og tryghed

Blandt de psykisk sårbare unge er der særligt ét støttebehov, der står stærkt: den personlige støtte. Dvs. støtte som henvender sig til de personlige udfordringer, eleverne har – det være sig problemer i det personlige liv (f.eks. i familien, i parforholdet, i vennegruppen mm.) og psykologiske vanskeligheder af forskellige art (f.eks. udfordringer af diagnostisk karakter, følelsesmæssige op- og nedture mm.). Eleverne har behov for en gennemgående støtteperson, som de kan tale med om personlige problemer.

"Hvis man ikke stoler på dem, tør man ikke åbne op...og man kan slet ikke få nogle ord ud"

————— Amanda, 17 år

Den nære og fortrolige relation mellem elev og støtteperson er vigtig for elevernes trivsel og for deres oplevelse af at udvikle sig både personligt og fagligt. De har brug for støttepersoner, der tager imod dem med åbne arme, støttepersoner, de kan snakke med om alt og som sætter sig ind i deres situation. Støttepersoner, der accepterer og ikke dømmes eller ser ned på dem. Personer som eleverne naturligt kan henvende sig til, hvis de har problemer derhjemme, hvis de ikke trives i klassefællesskaberne eller hvis de har konflikter med lærerne.

Oplevelsen af tillid og tryghed er også vigtig for relationen og samarbejdet mellem de psykisk sårbare elever og

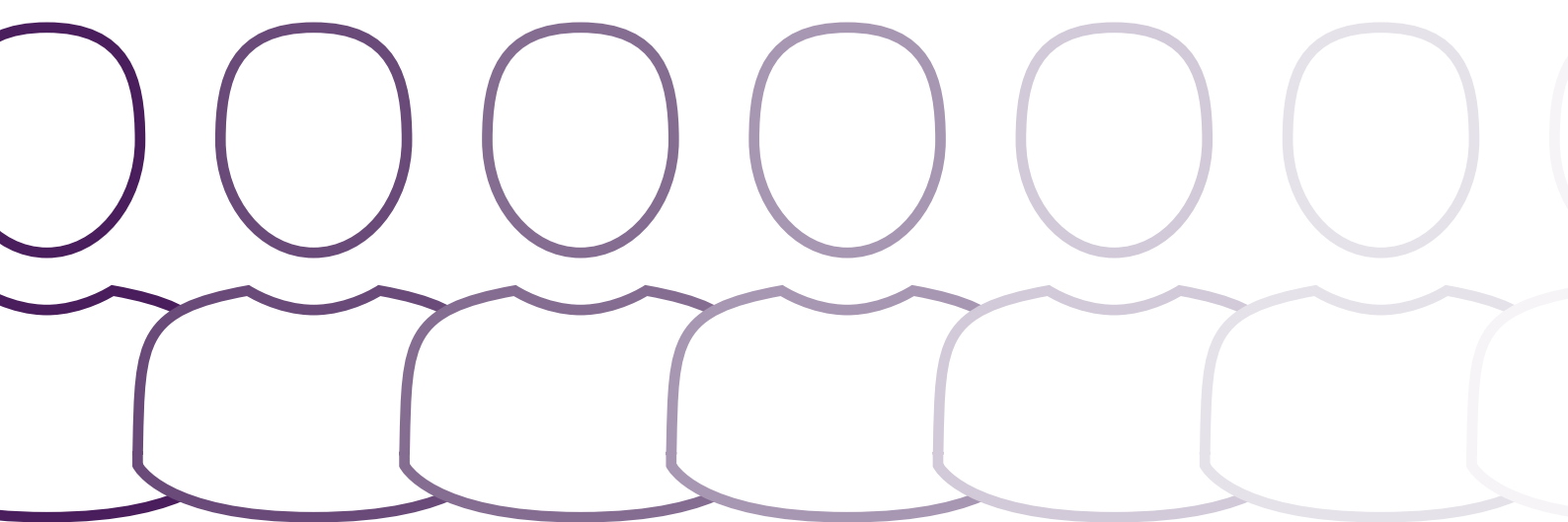
"Når der er en form for tryghed, har man ikke rigtig har lyst til at stritte imod"

————— Mathias, 18 år

deres støttepersoner. Tillid opstår når eleverne oplever, at støttepersonerne vil dem det bedste og gør, hvad de kan for at hjælpe dem godt videre – når de virkelig kæmper for dem. Tillid opstår samtidigt, når eleverne ved at de kan stole på deres støttepersoner og på, at de ikke giver følsomme oplysninger videre til andre uden samtykke. Eleverne skal kunne stole på, at de kan fortælle frit om det, de bøvler med og har brug for hjælp til, uden frygt for at blive forrådt.

Støttepersonen skal møde elevernes betænelser med empati og herefter handle på måder, der fører det bedste mulige resultat med sig. Man kan sige, at støttepersonerne skal vise sig tillidsværdige. I sådanne relationer kan eleverne være kommunikative omkring deres situationer – noget der i sig selv er psykologisk aflastende – og løbende læne sig op ad og finde støtte i andres viden og vurderinger. Dette reducerer social kompleksitet og øger elevernes muligheder for selvstændig og aktiv handling i ellers uoverskuelige og risikofyldte situationer. Tillid bliver på denne måde også en udviklings- og læringsmæssig drivkraft i eleverne liv og uddannelsesliv.

Tillid og tryghed er afgørende for, om eleverne gør brug af og får det nødvendige udbytte af skolernes støttesystemer.

Støttepersoner

Psykisk sårbare elever bruger også deres støttepersoner som 'kompass' i en ofte forvirrende og udfordrende hverdag. Med en fortrolig støtteperson der kan rådgive dem føles livet og uddannelseslivet mindre komplekst og mere overskueligt.

Uden muligheden for at få råd og vejledning forstærkes deres psykiske ubehag og følelsen af at være alene, hvilket er med til at minimere deres uddannelsesmæssige overskud og udbytte.

Det vil ofte være gavnligt, hvis støttepersonen opstiller mål og delmål for elevernes og deres udviklingsproces. Når eleverne i samråd med deres støttepersoner opstiller og løbende evaluerer på mål, bliver det synligt for eleverne, hvor meget de rykker sig. Det giver dem mere selvtillid og en fornemmelse af at vokse og udvikle sig både personligt og fagligt.

"Der hårdt at gå med det selv. Så har jeg nemt ved at blive ked af det og sådan noget – og jeg kan ikke rigtigt magte det. Og så kan jeg godt finde på at tage hjem tidligere"

Julie, 18 år

Hvis relationen mellem en psykisk sårbar elev og støtteperson skal opretholdes er det vigtigt, at støttepersonen er tilgængelig for eleven i dagligdagen. Det er essentielt, at eleven kan komme i kontakt med støttepersonen, hvis eleven pludseligt får det dårligt eller ender i situationer, som er vanskelige at overskue. For flere af eleverne handler det om tryghed – og en eller

anden form for vished om, at de kan få hjælp, hvis de har brug for det.

Har eleverne ikke mulighed for at få hjælp inden for kort tid, skaber det en uro og utryghed, som er vanskelig for dem at håndtere. På nogle uddannelsesinstitutioner er der kun tilgængelig hjælp og støtte få timer om ugen. I disse tilfælde er eleverne i den resterende tid nødt til selv at finde på ofte uholdbare løsningsstrategier, medmindre de har en god relation til en underviser eller en anden person på uddannelsen, som de kan søge hjælp hos. På den måde kan manglende tid og kapacitet blandt støttepersonale blive afgørende for, om støtteordningerne kan opfylde de mål og forventninger, der stilles til dem, og hvorvidt de psykisk sårbare elever gennemgår den udvikling, som ønskes.

De psykisk sårbare elever har behov for opsøgende og vedholdende støttepersoner, der løbende kontakter eleverne og spørger ind til dem og deres situation. Særligt i de tilfælde, hvor støttepersonerne fornemmer, at de unge ikke rigtigt trives. Samtidigt er det vigtigt, at støttepersonerne er vedholdende og ikke giver op, når eleverne tester og afprøver relationen, for at se om støttepersonen reelt set kan rumme dem og deres udfordringer. Det tager lang tid at komme ind på livet af eleverne. Til gengæld vil eleverne arbejde hårdt og målrettet i deres udviklingsproces så snart en god relation er blevet etableret.

"... det tog lang tid, et par måneder, før jeg åbnede op og kunne snakke med hende. Jeg har prøvet hende af, for at se, om [hun] var der, hvis jeg havde brug for hjælp"

— Sara, 18 år

Støtte

i klasserummet

For psykisk sårbare elever er det vigtigt, at der blandt underviserne på uddannelsesinstitutionen er forståelse for deres situation og deres udfordringer. Det er nødvendigt, at underviserne ved, at der er en grund til, at eleverne i perioder har sværere ved at koncentrere sig i undervisningssammenhænge og derfor nemmere bliver distraheret.

"Hvis man hele tiden får at vide, at man ikke kan nå det og man ikke gør det godt nok, så mister man lidt håbet"

————— Mathias, 18 år

Flere elever oplever, at undervisere enten er ligeglade med dem og deres situation eller er af den holdning, at personlige problemer ikke hører hjemme i uddannelsessammenhænge – og at de så at sige bør 'parkeres' udenfor skolen. Hvis eleverne møder denne holdning tør de ikke at åbne op og fortælle deres undervisere,

"Jeg har mange gange oplevet at lærerne siger de er ligeglade med det [psykiske] – du kan bare tage og lave dine ting, siger de"

————— Amanda, 17 år

hvordan de har det. De er bange for at underviserne opfatter dem som 'dumme'. Der er endda elever, som oplever, at deres undervisere fraråder dem at gøre brug af støtteforanstaltningerne på skolen, men i stedet blot skal øve sig noget mere i at stå på egne ben. Når eleverne ikke møder forståelse og accept – eller hvis deres vanskeligheder ikke anerkendes – vokser problemer sig kun større. Og da eleverne ofte har svært ved selv at håndtere problemerne ender de med at føle sig utilstrækkelige og forkerte, hvilket igen spænder ben for deres trivsel og læring.

Undervisere, som ser elevernes perspektiv og dermed også tænker elevernes behov ind i de tiltag der iværksættes, får en særlig konstruktiv rolle i elevernes uddannelsesforløb. Det er de undervisere, der kan flytte psykisk sårbare elever både personligt og fagligt.

"Hvis de ikke har forståelse for mig og jeg ikke har det for dem, så kan jeg ikke samarbejde. Og så kan jeg blive meget frustreret. Så frustreret at jeg bliver nødt til at gå."

Mathias, 18 år

Psykisk sårbare elever har behov for, at underviserne – i det omfang det er muligt – tilrettelægger undervisningen på måder, der giver eleverne mulighed for at trække sig 5 minutter, hvis de får det psykisk dårligt. Når elevernes faglige overskud og koncentration i perioder er lav, er det afgørende at de har mulighed for kortere pauser, hvor de kan gå en kort tur eller trække lidt frisk luft udenfor klasselokalet.

Denne mulighed minimerer antallet af situationer, hvor undervisere skælder eleverne ud, fordi de ikke sidder stille eller deltager aktivt. Sådanne situationer bliver meget pindefulde for eleverne, der foruden at føle sig nedgjorte og ikke respekteret, føler sig fanget og ude af stand til at handle på symptomerne af deres psykiske tilstand.

Når underviserne er opmærksomme på tilrettelæggelsen af deres undervisning og på psykisk sårbare elevers behov for en varierende undervisning, undgås de tilspidsede og ubehagelige situationer, som affødes i afmagt og som forstyrrer resten af undervisningen.

Støtte, udvikle og fastholde

I de tilfælde, hvor støttemiljøet tilbyder de psykisk sårbare unge muligheden for at få hjælp i en nær, tryk og fortrolig relation, vokser eleverne såvel personligt som fagligt. Hvis eleverne har det svært, kan en samtale med en støtteperson opleves som et frirum eller et 'åndehul' fra en ofte uoverskuelig virkelighed – en pause, som får positiv betydning for elevernes psykiske velbefindende og dermed for deres koncentration og faglige overskud på uddannelsen.

"Jeg flyver! Højt – meget højt! Jeg føler mig let, glad og fri bagefter. Jeg behøver ikke tænke på problemerne mere"

Mia, 18 år

Hvis eleverne oplever at de i et 'trykt rum' kan få vejledning i at håndtere deres udfordringer, så får de mere plads i hovedet og i kroppen, og de føler sig afslappede, glade og lette.

"Uden min mentor hjælp var jeg droppet ud. Var det ikke for hende, havde jeg ikke klaret det psykisk"

Freja, 17 år

"Altså hun [støttepersonen] er på en måde et spejl, så jeg kan se, at jeg godt kan. Hvis jeg selv går med det, kan jeg ikke se det"

Sara, 18 år

Uden synlige, tilgængelige og vedholdende støttepersoner, som løbende holder hånden under de sårbare elever, er der en tendens til, at eleverne blafrer retningsløst rundt i deres uddannelsesforløb og ikke får det nødvendige personlige eller faglige udbytte. Støttepersoner (om det så er mentorer, trivselskonsulenter, SPS-medarbejdere eller for den sags skyld kontaktlærere), som formår at etablere en tryk, tillidsfuld og anerkende relation til de sårbare elever, spiller en vigtig rolle i forhold til at fastholde elevernes i deres uddannelsesforløb. De hjælper løbende eleverne med at håndtere deres udfordringer og holde de psykiske ubehag fra døren, hvilket giver eleverne incitament til at møde og deltage i undervisningen på skolen.

"[Uden min støtteperson] havde jeg ikke været her! Jeg var endt ovre på produktionsskolen og så var jeg ikke kommet videre derfra..."

Mia, 18 år

Elevfællesskabet

– medspiller eller modspiller?

Af frygt for at blive udstillet som underlige eller isoleret fra fællesskabet på skolen, ender mange psykisk sårbare elever med ikke at gøre brug af støtteforanstaltningerne på skolen. Hvis psykisk sårbare elever skal have fordel af støttemiljøerne på erhvervsskolerne, er det derfor vigtigt, at de andre elever på skolen accepterer deres udfordringer.

"Jeg holder [min sygdom] for mig selv, så ingen ved det ... Fordi der er mange, der ikke rigtig forstår, hvad det er"

Mathias, 18 år

Det er nødvendigt, at elevfællesskabet bakker op om brugen af støtteforanstaltninger i hverdagen, så det bliver mere legalt og mindre tabuiseret for psykisk sårbare at opsøge hjælp og støtte. I rummelige, forstående og accepterende elevfællesskaber er det okay at 'smide facaden'. Her interesserer eleverne sig for hinanden og her opfattes støttemuligheder som en forudsætning for, at alle – og dermed fællesskabet – kan trives. Det betyder også, at psykisk sårbare elever i højere grad gør brug af den tilgængelige hjælp og støtte, uden at andre ser skævt til eller mobber dem.

"Man er bange for at blive drillet. Man er bange for at gøre noget forkert og miste nogle venner"

Marcus, 19 år

Desværre oplever kun de færreste psykisk sårbare elever forståelse for deres tilstand blandt klassekammeraterne. I flere tilfælde er der i klassefællesskabet ligefrem en kollektiv modstand mod støttesystemer og sårbare elevers brug heraf. Her opfattes ekstra hjælp og støtte som særbehandling og en nem måde slippe udenom uddannelsens faglige krav på. Sårbare elever oplever, at denne holdning skaber modstand mod f.eks. støttepersoners deltagelse i undervisning og gruppearbejde. Herudover oplever de, at klassekammeraterne har vanskeligt ved at acceptere, at de må gå fra undervisningen, hvis de skal til samtale hos deres mentor eller har brug for lidt luft, så de igen kan koncentrere sig om undervisningen.

"Der er ingen accept i min klasse. De andre synes det er træls og belastende og nedværdigende at der kommer en lærer og sidder ved siden af én"

Marcus, 19 år

DCUM anbefaler

Baseret på DCUMs undersøgelse, praksiserfaringer samt relevant forskning har DCUM udviklet en liste over anbefalinger. Listen består af en række overordnede forslag, mens det eksakte indhold kan tilpasses den enkelte skole og de udfordringer, skolens elever oplever.

Få mere viden

Det er vigtigt, at man på de enkelte erhvervsskoler taler om og arbejder med **psykisk sårbarhed som pædagogisk fokuspunkt**. Det kan I f.eks. gøre ved at:

- deltage i kompetenceforløb, temadage og konferencer om pædagogik og didaktik i relation til sårbare og udsatte grupper under uddannelse.
- skabe tætte samarbejdsrelationer imellem skolens støttepersoner, undervisere og ledere.
- afsætte tid til at støttepersoner kan deltage på personalemøder, hvor psykisk sårbarhed i elevgruppen drøftes i fællesskab.

Synliggør støttemiljøet

Alle skoler bør have et **tilgængeligt og gennemsigtigt støttesystem**. Det kan gøres ved f.eks at:

- introducere eleverne til støttemuligheder så tidligt i uddannelsesforløbet som muligt.
- synliggøre støttemuligheder for elever og forældre på skolens hjemmeside, intranet mm.
- prioritere at støttepersoner er til stede på skolen, så eleverne kan komme i kontakt med disse, hvis behovet melder sig.
- styrke mulighederne for, at støttepersoner – i det omfang det er muligt – bliver gennemgående i de unges uddannelsesforløb, ved f.eks. at oprette et støttekorps, som følger eleverne på tværs af forløb.
- lade støttepersoner og undervisere drive lektiecafeer i fællesskab.

Lyt til behov

Lyt til eleverne, vis dem tillid og **tag deres oplevelser og erfaringer med i betragtning**, når indsatser udarbejdes. Indsatserne skal afspejle, at faktorer både i og udenfor uddannelsen har indvirkning på elevernes trivsel, udvikling og læring. Derfor er det vigtigt, at skolen:

- forstår og anerkender at personlige forhold har indvirkning på elevernes uddannelsesforløb – de kan ikke 'parkeres' udenfor klasselokalet.
- løbende inddrager eleverne i udarbejdelsen af de tiltag, som skal støtte og styrke dem i deres uddannelsesforløb.
- rådgiver eleverne og hjælper dem med at opstille mål for deres personlige, sociale og faglige udvikling – samt løbende følger op på målene.

Støttepersonernes betydning

Det er nødvendigt, at arbejde pædagogisk bevidst og strategisk med **støttemiljøet som generator for trivsel, udvikling og læring** i elevgruppen. Det betyder bl.a., at skolen bør:

- involvere støttepersoner bredt i skolens arbejde (sparring omkring elever, støttesystemet som helhed, pædagogik og didaktik).
- organisere støttesystemet, så støttepersonerne delta-ger bredt i skolens aktiviteter og både er nærværende og synlige på skolen.
- øge antallet af faste og gennemgående støttepersoner, så kontinuitet i støttemiljøet opnås og tab af viden og erfaring minimeres.

Forståelse, accept og fællesskab

For at øge elevernes selvtillid og selvværd er det vigtigt, at alle har **viden om og forståelse for psykisk sårbarhed**, og at tabuiseringer undgås i elevmiljøet. Derfor bør skolen:

- fokusere på ligheder og styrker i elevgruppen frem for forskelligheder og svagheder.
- rammesætte skolens overordnede fællesskab ud fra veldefinerede og forankrede værdier. Brug evt. DCUMs skabelon til værdiregelsæt som inspiration. www.dcum.dk/ungdomsuddannelse.
- kommunikere bredt, at psykisk sårbarhed er noget man taler om og handler på, og at det ikke er et tabubelagt emne på skolen.
- gennem samarbejds- og tillidsøvelser styrke elevernes fællesskab intensivt i starten af uddannelsesforløbet.
- lade skolens medarbejdere gå forrest, og være kulturskabende rollemodeller i forhold til skolens fællesskaber.

Den samlede rapport kan hentes på
www.dcum.dk/undersogelser/naar-hovedet-roder

Tekst

Kim Lagoni Thomsen, fagkonsulent, DCUM

Redaktion

Christian Rudbeck, kommunikationskonsulent, DCUM

Ansvarshavende

Jannie Moon Lindskov, direktør, DCUM

ISBN

978-87-92007-96-4

Grafik og layout

Vokseværk – vokseverk.dk

Svanemærket tryksag
5041 0661 GP-Tryk A/S

dansk
center for
undervisningsmiljø

viden til praksis